

✓
1911 1914

DEN SIDSTE NAT

ET FOLKESKUESPIL I 3 AKTER
50 AFD. - NORDISK FILMS CO.

I DEN KVINDELIGE HØVEDROLLE
EBBA THOMSEN

EN USÆDVANLIG GRIBENDE
KÆRLIGHEDSROMAN

Hof Amesen 1183

A/S »FOTORAMA«
ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst
o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings-
krav gjort gældende mod Vedkommende.

Personerne:

Fyrsten..... Hr. Frederik Jacobsen
Prins, Ivan hans Søn..... Hr. Robert Schmidt
Kammerherre, Baron Crone.. Hr. Johannes Ring
Leonora, hans Datter..... Frk. Ebba Thomsen
Erling, hans Søn, Ivans Ven. Hr. Svend Melsing
Poul Wilde, Billedhugger... Hr. Robert Dinesen
Dr. med. Toft, hans Ven.... Hr. Carl Lauritzen

Afdelingerne

1. Hos Billedhugger Wilde.
2. Baron Crone modelleres.
3. »Jeg har Modtagelses-Aften hver Fredag.«
4. I Baron Crones Hjem.
5. »Jeg har inviteret Billedhugger Wilde herhen.«
6. »Uf, den ækle Fyr!«
7. Det første Møde.
8. »Hvorfor er De saa udsøgt uvenlig imod mig?«
9. En Spadseretur.
10. »Jeg har taget ganske fejl af Dem!«
11. Den næste Dag.
12. Leonora besøger Wilde i hans Atelier.
13. Den spirende Kærlighed.
14. Poul Wilde besøger sin Ven Doktor Toft.
15. En Advarsel.
16. Hos Specialisten.
17. Sønderknust.
18. Hs. kgl. Højhed Prins Ivan.
19. »Har De ikke Lyst til at prøve min nye Automobil?«
20. Poul Wildes Brev!
21. Leonora tøver.
22. »Tak, Deres kgl. Højhed!«
23. Automobilturen og dens Følger.
24. Leonora præsenteres for Fyrsten.
25. Poul faar Indbydelse til Brylluppet.
26. Han beslutter at rejse til Syden.
27. Hvedebrøddsdagene.
28. »... detgaard mig helt godt. Send nogle Aviser.«
29. Nyheden!!

30. Doktor Toft rejser ned til Poul.
31. »Jeg vil hjem!«
32. »Fyrsten beder Dem bære dette Smykke i Aften.«
33. Et ulykkeligt Ægteskab.
34. Poul Wilde kommer hjem.
35. Paa Sygelejet.
36. Den store Festafaten paa Slottet.
37. Leonora erfarer, at Poul er hjemme igen.
38. Gammel Kærlighed ruster ikke ...
39. »Hvor er Leonora?«
40. Hos Poul Wilde.
41. Prins Ivan følger efter hende til Doktor Tofts Hjem.
42. Et bedrøveligt Gensyn.
43. Dødssyg.
44. »Det er sikkert hans sidste Nat.«
45. Prins Ivan!
46. »Fyrsten taaler ingen Skandale!«
47. Mellem Pligt og Kærlighed.
48. »Gaa!«
49. Dr. Toft føler sig overflødig her.
50. Døden tog ham ...

Netop den, der tror at have læst eller set alt i denne Genre, skal overvære denne Film, og han vil bøje sig anerkendende for Skildringens Ægthed. Der er en saadan smertefyldt Stemning over »Den sidste Nat«, at man uvilklaarligt rives med. Denne Mand, hvem en grufuld Sygdom har brændemærket for Livet, har vi ham ikke lyslevende blandt os? Men har vi nogensinde maalt Dybden af hans Smerte eller anet Rækkevidden af hans Sorg?

Leonora.

Kammerherre Crones eneste Datter Leonora er meget omsværmet af de unge Herrer. Navnlig er den gamle Fyrstes yngste Søn, Prins Ivan, voldsom forelsket i hende, uden at hun dog i ringeste Maade opmuntrer ham. Den gamle Kammerherre har anmodet den berømte Billedhugger Poul Wilde om at lave en Buste af ham, og en Dag inviterer Kammerherren Wilde hjem til sig. Her træffer han sammen med Leonora, der i Forvejen har megen Antipathi imod ham, men inden de skilles har hendes Følelser forandret sig, ja hun er endda naaet

EBBA THOMSEN

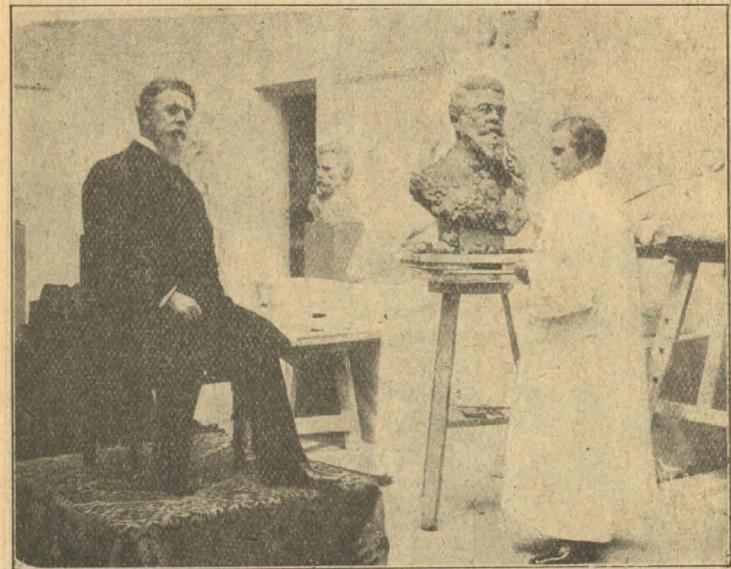
EBBA THOMSEN

Poul Wilde.

saa vidt, at hun fatter mere end almindelig Interesse for ham. Nogle Dage efter faar hun Lyst til at besøge ham i hans Atelier, og under Paaskud af at have en Besked fra Faderen, gaar hun derop. Det kommer her til Forstaelse imellem dem, og inden Leonora forlader Atelieret, har hun skænket Wilde sit Hjerte.

I sin Glæde fortæller Poul sin gode Ven, Dr. Alfred Toft, at han er forelsket i Leonora og agter at gifte sig med hende, men Vennen forbyder ham paa det bestemteste at gifte sig,

Baron Crone modelleres.

under Henvisning til en kronisk Sygdom, han har. Wilde slaar det hen i Spøg og tror ham ikke, men Toft raader ham da til at søge en Specialist, saa han kan faa fuld Klarhed.

Poul lader ogsaa en Specialist undersøge ham, og her kommer han til det nedslaaende Resultat, at han er en syg og nedbrudt Mand, som absolut vil ødelægge Leonoras Fremtid, dersom han gifter sig med hende. Ude af sig selv af Sorg over denne Meddelelse beslutter han efter moden Overvejelse at give Leonora hendes Ord tilbage. Han elsker hende saa højt,

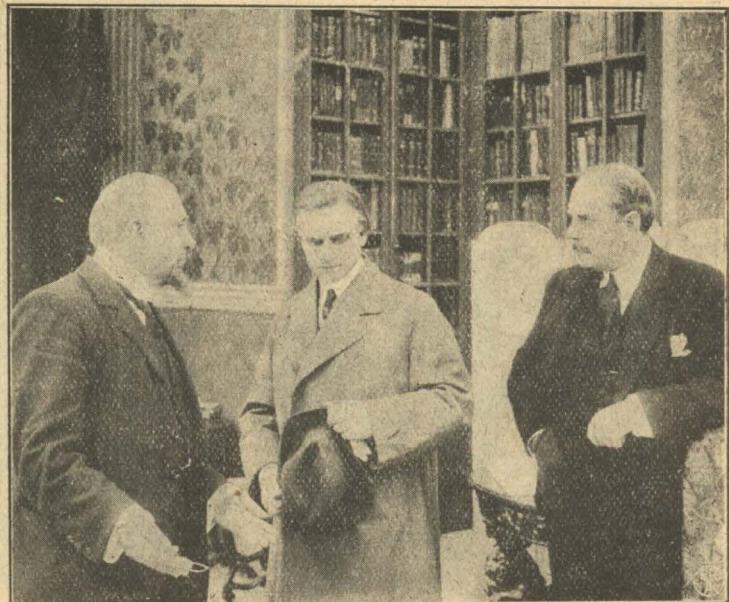

»Hvorfor er De saa udsøgt uvenlig mod mig?«

at han ikke vil staa hendes Lykke i Vejen. I den Anledning skriver han hende et Brev til, hvori han hæver Forlovelsen uden dog at angive den sande Grund.

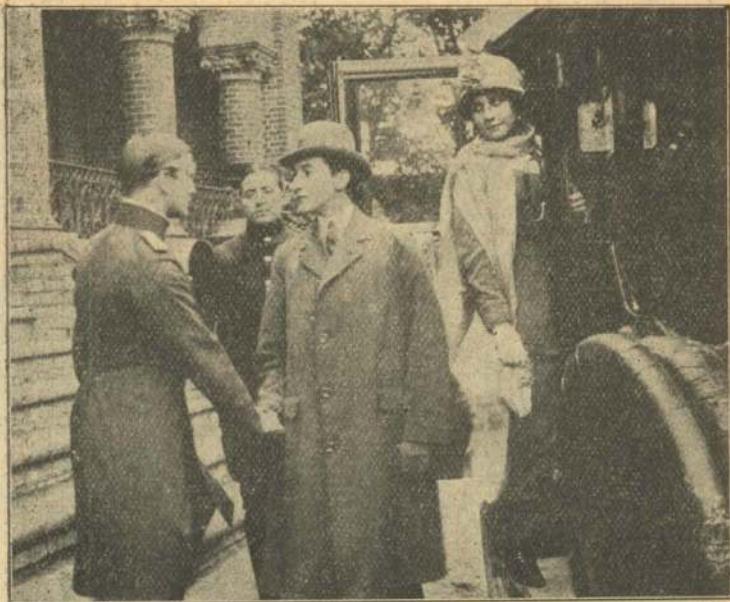
Brevet træffer Leonora, netop som Prins Ivan aflægger hende en Visit for at invitere hende ud paa en Køretur med sit nye Køretøj. I Øjeblikket lammer Sorgen hende fuldstændig, men saa tager hun sig sammen, siger Ja Tak til Prinsens Indbydelse for til Slut at sige Ja til hans Frieri. Dagen efter præsenterer Prinsen sin Forlovede for den gamle Fyrste, og

»De kan ikke gitte Dem.«

da han intet har at indvende mod Forbindelsen, deklarerer Forlovelsen og Brylluppet fastsættes.

Selvfølgelig faar Poul Wilde ogsaa en Indbydelse, men han returnerer den straks med Beklagelse over ikke at kunne benytte den, da han samme Dag tiltræder en længere Rejse til det sydlige Udlænd. Brylluppet fejres med megen Pomp og Pragt, og det unge Par begiver sig paa en Bryllupsrejse. Imidlertid er Poul Wilde ankommen til Rom, men Sorgen over Tabet af Leonora har nedbrudt hans Helbred i den Grad, at

Paa Biltur med Prinsen.

Dr. Toft finder det raadeligt at tage ned og se til ham. Poul Wilde er ogsaa meget medtaget, men desuagtet vil han, da han i en Avis ser, at det unge Par er vendt hjem igen fra Brylupsrejsen, absolut hjem igen, og Dr. Toft, der godt ser, at det snart er forbi med ham, vil ikke nægte ham denne lille Bøn. Altsaa tager de hjem med første Tog. Men aldrig saasnart er de naaet hjem, før Pouls Kræfter tager saadan af, at han maa gaa til Sengs, og Meddelelsen om hans Sygdom naar ud til Bladene.

Samme Dag, som den store Hoffest skal finde Sted, læser Leonora i en Avis, at Wilde ligger for Døden hos sin Ven, Dr. Toft. Og pludselig gaar det op for hende, hvad det er, der har bevæget ham til at bryde med hende. Uden at tage Hensyn til Prinsens Bønner og Trusler skynder hun sig til Poul og kommer lige tidsnok til at faa sagt ham, hvor højt hun stadig elsker ham. Prinsen er fulgt efter hende og anmoder hende endnu engang om at indfinde sig ved Hoffiesten med det samme, hvis hun vil undgaa Skandale, men Leonora viser ham Døren og knæler ned hos Poul Wilde, som af Kærlighed til hende ofrede sin egen Lykke, ja, mere end det, selve Livet.

»Er alt Haab ude?«

Optaget af
Draessbytte
Nordisk Films C.
No 28

Die letzte Nacht.

Personen:

Der Fürst. . . . . Herr Frederik Jacobsen.
Prinz Iwan, sein Sohn. . . . " Robert Schmidt.
Baron Crone. . . . . " Johannes Ring.
Leonora, seine Tochter. . . Frl. Ebba Thomsen.
Erling, sein Sohn, Iwans Freund. Herr Svend Melsing.
Paul Wilde, Bildhauer. . . Herr Robert Dinesen.
Dr. med. Toft, sein Freund. . " Carl Lauritzen.

Baron Crones einzige Tochter Leonora wird von den jungen Herren sehr unschwirmt. Namentlich Priaz Iwan, der jüngere Sohn des Fürsten, ist sehr verliebt in sie, ohne dass sie ihm im Geringsten dazu Veranlassung giebt.

Der alte Baron hat den berühmten Bildhauer, Paul Wilde gebeten, eine Büste von ihm zu machen, wozu der Baron eines Tages den jungen Künstler in sein Heim einlädt. Hier trifft er mit Leonora zusammen, die ihm vorher hat nicht leiden können. Jetzt fängt sie aber an, sich für ihn zu interessieren, so dass sie ihn sogar ein paar Tage später in seinem Atelier besucht unter dem Vorwand, das sie ihm einen Bescheid von ihrem Vater geben muss. Die jungen Leute verständigen sich sehr gut, und ehe Leonora wieder das Atelier verlässt, hat sie dem jungen Bildhauer ihr Herz geschenkt. Freudestrahlend erzählt Paul Wilde seinem Freund, dem Dr. med. Toft, dass er Leonora liebt und sie heiraten will, aber der Freund verbietet ihm, zu heiraten, weil er eine unheilbare Krankheit hat. Paul lacht nur und will ihm nicht glauben, aber der Doktor gibt ihm den Rat sich an einen Spezialisten zu wenden, um Klarheit zu erhalten.

Paul lässt sich auch bei einem Spezialisten untersuchen und erhält die niederschlagende Nachricht, dass er krank und zerstört ist, und dass er die Zukunft der jungen Dame ruinieren würde, falls er sie heirate. Paul ist verzweifelt, und nach reiflicher Überlegung beschliesst er Leonora ihr Wort zurückzugeben.

Er liebt sie so wahr und ernst, dass er ihrem Glück nicht im Wege

stehen will. Deshalb schreibt er ihr einen Brief, in welchem er die Verlobung auflöst, ohne doch den richtigen Grund dazu aufzugeben.

Der Brief trifft Leonora, grade als Prinz Iwan ihr eine Visite abstattet, um sie zu einer Spazierfahrt in seinem neuen Wagen einzuladen. Leonora steht ganz wie gelähmt, als sie Pauls Brief gelesen hat, aber sie rafft sich zusammen, dankt dem Prinzen für die freundliche Einladung und giebt ihm schliesslich auch ihr Jawort zu seiner Bowerbung. Am nächsten Tage stellt der junge Prinz dem alten Fürsten seine Braut vor und da dieser nichts zu der Verbindung einzuwenden hat, wird die Verlobung bekannt gemacht und die Hochzeit gefeiert.

Paul Wilde wird auch eingeladen, aber er lehnt ab, indem er bedauert am selben Tage nach dem Süden reisen zu müssen.

Die Hochzeit wird mit Pomp und Pracht gefeiert, und das junge Paar begiebt sich auf die Hochzeitsreise.

Indessen ist Paul Wilde in Rom angekommen, aber die Sorge, Leonora verloren zu haben, hat seine Gesundheit in solchem Grade zerrüttet, dass Dr. Toft es für ratsam hält, ihn in Rom zu besuchen. Er findet ihn auch in sehr schlechtem Zustande. Als Paul aber in einer Zeitung liest, dass das junge Paar von der Hochzeitsreise zurückgekehrt ist, verlangt er auch nach Hause zu reisen und Dr. Toft der sehr wohl weiss, dass Paul es doch nicht mehr lange macht, will ihm seine eindringliche Bitte nicht verweigern. Also fahren sie mit dem ersten Zug ab.

Zu Hause angekommen verschlimmert sich aber sein Zustand, und die Zeitungen bringen Nachricht von seiner Krankheit.

Am selben Tage wo ein grosses Hoffest stattfinden soll, liest Leonora, dass Paul Wilde bei seinem Freund Dr. Toft im Sterben liegt. Und jetzt erst versteht sie, warum er damals ihre Verlobung brach. Weder die Bitten, noch die Drohungen des Prinzen beach-

tent, eilt sie zu Paul, und kommt grade zur rechten Zeit, um ihm zu sagen, wie heiss sie ihn immer geliebt hat.

Der Prinz ist ihr gefolgt und bittet sie nochmals sich sofort beim Hoffest einzufinden, um Skandal zu vermeiden, aber Leonora zeigt ihm die Tür und kniet bei Paul Wilde nieder, der für sie das eigene Glück opferte.

**A/S NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN**

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

LA DERNIÈRE NUIT.

Personnages:

Son Altesse Royale.....M. Frederik Jacobsen
Le prince Iwan, son fils.....M. Robert Schmidt
Le chambellan, baron de Hauteville..M. Johannes Ring
Léonore, sa fille.....Mlle Ebba Thomsen
Raoul, son fils, l'ami du prince Iwan..M. Svend Melsing
Paul Villars, sculpteur.....M. Robert Dinesen
Le docteur Brunet, son ami.....M. Carl Lauritzen

Léonore, fille unique du chambellan, baron de Hauteville est très recherchée des jeunes gens. Entre autre le prince Iwan, fils cadet du vieux prince, est terriblement amoureux d'elle sans qu'elle l'ait encouragé daucune manière.

Le vieux chambellan a demandé au célèbre sculpteur Paul Villars de faire son buste, et un jour il l'invite chez lui. Là il rencontre Léonore qui a déjà une grande antipathie pour lui, mais avant qu'ils se quittent les sentiments de la jeune fille se sont changés et elle nourrit maintenant pour lui un intérêt plus qu'ordinaire.

Quelques jours après il lui vient l'idée d'aller le visiter dans son atelier, et, sous prétexte d'une commission de la part de son père elle s'y rend. Les deux jeunes gens s'accordent si bien qu'avant que Léonora quitte l'atelier elle a donné son cœur à Paul Villars.

Dans sa joie Paul raconte à son bon ami le docteur Brunet qu'il est amoureux de Leonora et compte l'épouser, mais son ami lui défend absolument de se marier à cause d'une maladie chronique qu'il a. Villars le plaisante et ne le croit pas, mais Brunet lui conseille de consulter un spécialiste afin d'être bien convaincu.

Paul Villars se rend à sa conseil, et il apprend qu'il est un homme malade, dont la santé est ruinée, et qui détruirait

absolument l'avenir de Léonore s'il l'épousait.

Hors de lui de chagrin à cette nouvelle il se décide à rendre sa parole à Léonore. Il l'aime tellement qu'il ne veut pas mettre d'entraves à son bonheur. Dans une lettre il lui écrit qu'il doit rompre leurs fiançailles, sans cependant lui en donner la raison.

Léonore reçoit la lettre juste au moment où le prince Iwan lui fait une visite pour l'inviter à faire une promenade en voiture avec lui dans son nouvel équipage. La douleur la paralyse complètement, mais elle se reprend, accepte l'invitation du prince pour consentir enfin à répondre affirmativement lorsqu'il lui demande sa main.

Le lendemain le prince présente sa fiancée à son père qui, n'ayant rien à redire à cette liaison, confirme les fiançailles et le mariage.

Naturellement Paul Villars a aussi reçu une invitation, mais il la retourne en exprimant ses regrets d'être obligé de partir le même jour pour un long voyage à l'étranger.

Les noces sont célébrées en grande pompe, et le jeune couple part pour son voyage de noces.

Cependant Paul Villars est arrivé à Rome, mais le chagrin de la perte de Léonore a tellement détruit sa santé que le docteur Bruner se décide à aller le retrouver. Il le trouve en effet très malade, et lorsqu'il voit dans un journal que le jeune couple est rentré de son voyage de noces, il veut aussi retourner. Le docteur qui voit qu'il n'en a pas pour longtemps ne veut pas lui refuser cette prière.

Ils rentrent par le premier train, mais ils sont à peine rentrés que les forces de Paul diminuent à un tel point qu'il lui faut prendre le lit et donner aux journaux la communication de

Le même jour qu'une grande fête doit avoir lieu à la cour, Léonore lit dans un journal que Paul Villars est à la mort chez son ami le docteur Brunet, et tout à coup elle comprend les raisons pour lesquelles Paul a rompu avec elle.

Sans prendre égard aux prières et aux menaces du prince elle court à Paul et arrive juste à temps pour lui dire combien elle l'aime tougurs.

Le prince qui l'a suivie lui ordonne encore une fois de se trouver à la fête de la cour, si elle veut éviter un scandale, mais Léonore lui montre la porte et s'agenouille au chevet de Paul qui par amour pour elle a sacrifié son propre bonheur=

A/S NORDISK FILMS CO.

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.

BARCELONE. SOFIA.

DEN SØSTE NAT

SE MAPPE NR. P: 13142

"Den sidste Nat"

Afleverposten den 31-8-1915.

Afleverposten
Stefans Biograf-Theater,

Lyngbygade, Hj. af Nørrebrogade, opfø-
rer for Tiden: "Den sidste Nat", Folke-
skuespil i 3 Akter og 50 Afd., med Ebba
Thomsen, Robert Schmidt, Ring, Melsing,
Fr. Jacobsen, Dinesen og Carl Lauritzen
i Hovedrollerne, samt "Goumonts Uge-
revue Nr. 17" og "Maries Fødselsdag"